

HET NIEUWS VAN DEN DAG

Uitg. N. V. Handel Mij. ALBRECHT & Co.
Dir. A. W. van RAMSHORST.

VOOR NEDERLANDSCH-INDIË.

Directeur-Hoofdredacteur
W. BELONJE.

AVONDBLAD.

(Dit nummer bestaat uit zes bladen.)

Staatsfatalisme.

ELKE cultuurperiode drukt haar stem-pel op de beoefening van de wetenschap. Zij biedt de stof, welke de wetenschap zal gaan verwerken, geeft richting aan haar onderzoekingen en bepaalt den geest, waarvan het wetenschappelijk denken doortrokken zal zijn.

Eenzelfde verband is er tusschen het politieke principe, dat in een bepaalden staatsvorm is belichaamd, en de wijze, waarop de wetenschap de gemeenschap tracht te dienen.

Bij den democratischen staatsvorm, gebaseerd op de individueele vrijheid van geest en beweging, past het volkomen persoonlijke, geheel vrije, objectieve wetenschappelijk onderzoek.

Bij den totalitair staatsvorm, welke den individu beschouwt als levende, niet voor zichzelf, doch voor den staat, past een beoefening van de wetenschap, welke zich op de basis van deze subjectieve opvatting der positie van den staat stelt en dus, met prijsgeving van persoonlijke objectiviteit, haar roeping zoekt in het dienen, niet van de beschaving van den mensch, doch van den bloei van den staat.

Elk uitgangspunt voor wetenschappelijk denken heeft zijn logische consequenties voor dit denken-zelven.

Zoo zien wij thans in Duitschland het natuur-element, dat besloten ligt in het begrip omtrent bloed en bodem, binnendringen in de sfeer van de nieuwere Deutsche politiek-geografische wetenschap. In de *Groene Amsterdamer* geeft prof. Ter Veer er een schets van. De, in afwijkende richting wijzende, lessen van de historie verwaarloost deze wetenschap door ze te veronachtzamen. Zij hecht zich slechts vast aan den bodem als de bron van de natuurkrachten welke aan het volk zijn leven geven, zijn handelingen besturen en zijn lot bestemmen.

Z66 opgevat, liggen de werkelijke drijfveren voor alle nationale handelingen op politiek gebied, verscholen in de geografische kenmerken van het land, eigenschappen, even onveranderlijk als graniet, even dwingend als het noodlot-zelf.

De politieke ontwikkeling van den staat is dan de resultante van natuurkrachten, welke met automatische onverbiddelijkheid het krachtenveld vormen, een parallelogram van geografische krachten, waaruit de staatspolitiek resulteert.

* *

Deze biologische opvatting van den staat als natuur-product leidt in haar consequentie tot de voorstelling van den staat als een organisme, een levend wezen, dat geboren wordt, aan kinderziekten onderhevig is, en tenslotte, als ieder mensch of dier, moet huwen — met andere staten! De staat moet zich voortplanten en vermenigvuldigen. En daar is ruimte voor noodig. De honger naar ruimte schreeuwt om bevrediging. Anderer belangen tellen niet. De natuurpolitiek verdringt, gebruikt geweld, veroverd en knecht.

Op grond van de onveranderlijkheid der natuurkrachten neemt deze politiek zelfs aan, dat met stelligheid kan worden voorspeld hoe de staat zich verder zal ontwikkelen. Evenals de loop der sterren berekend wordt, is ook de ontwikkelingsgang van de staten te bepalen. De mensch, de maatschappij spelen er geen andere rol bij dan die van werktuig in de hand der natuur.

Zoo voert deze nieuwe Deutsche politiek-geografische wetenschap, welke den naam

Om te Onthouden!

„De bestrijding van de totalitaire gedachten kan niet louter op principieele gronden geschieden, omdat de voorstanders van deze denkbeelden steeds weer wijzen op de zegenende uitwerking, welke hun toepassing in de dictatoriaal geregeerde staten heeft tweegebracht.

Dat dwingt degenen, die deze gedachten noodlottig achten voor het eigen land, tegenover deze lofuitingen hun critiek te plaatsen en te wijzen op de misstanden, welke er in de totalitair geregeerde staten heerschen.

Zij zijn daartoe tegenover hun eigen volk verplicht en tegenover hen, wier denkbeelden zij aanwallen, gerechtigd, omdat zij in eigen land een vrije critiek op de misstanden, uit hun bestuursstelsel voortvloeiend, gedoogen.

„N. R. C.”

geo-politiek draagt, het staatswezen uit de sfeer van verstand en overleg, van sociale rechtvaardigheid en internationaal recht rechtstreeks terug naar de wetten van de natuur, zooals deze voor het niet met de rede begaafde deel der schepping gelden.

* *

De zich aan den vorm en de aspiraties van den staat aanpassende beoefening der wetenschap stimuleert op haar beurt den volksgeest, waaruit zij werd geboren. De bevolking ziet zich thans voor de handelingen van den staat een wetenschappelijken grondslag en rechtvaardiging aangeboden.

Prof. Ter Veer omschrijft deze wisselwerking aldus:

„Wanneer de maatschappij in haar wankel bestaan zekerheid zoekt, wanneer haar leiders autoriteit behoeven, die de verbeelding der massa biogeert en haar critischen geest het zwijgen oplegt, dan wendt men zich tot de wetenschap.

Niet tot de zwoegende, voorzichtig onderzoekende, die ook leeft uit de kracht van haar twijfel. Neen, dan vraagt men de wetenschap als autoriteit, als waarheid, als zekerheid. Twijfel is geen voedsel voor de massa. Zij heeft vastheid noodig, noodlot desnoods.

Wanneer de wetenschap haar het lot leert dragen als een onontkoombaren plicht, als een onverbiddelijken eisch der natuur, dan alleen zal ze zich zonder tegenweer leenen tot het groote avontuur, waarheen haar leiders haar voeren.”

Inderdaad: het groote avontuur! De Duitse wetenschap heeft zich vereenzelvigd met een geestesrichting, welke alles ondergeschikt maakt aan het tijdelijk belang van een vergankelijk bestuursregime. Zij zal voor de gevolgen ook de verantwoordelijkheid moeten dragen. En die kunnen van zeer ernstigen aard zijn.

Politieke ontgoochelingen heeft ieder volk gekend, groote en kleine, doch ze konden dan worden toegeschreven aan menselijke vergissingen, en er bleef dus ruimte voor de hoop op een nieuw en beter inzicht. Indien echter het lot van een volk aan de natuur gebonden en onderworpen geacht wordt, en die natuur begaat een blunder, hoe ontzettend moet dan de ontgoocheling zijn en welke hoop blijft er dan nog over?

Wij hebben hier te doen met een soort van staatsfatalisme, dat niet alleen het Deutsche volk, doch de geheele wereld voor nog talloze verrassingen zal plaatsen, maar dat uiteindelijk naar een catastrofe moet voeren!

DE TSJECHISCHE LEGATIE.

Aneta-A.N.P. seint uit Den Haag, dat de Tsjechische legatie nog niet is overgedragen aan den Duitschen gezant. Beide partijen weigeren inlichtingen te geven.

De Spanning.

Frankrijk bespreekt maatregelen.

Generaal Gamelin.

Reuter seint uit Parijs:

Naar verluidt, werd na afloop van de kabinetszetting op het ministerie van Oorlog een bijeenkomst gehouden van den Middellandschen Zee-Raad, welke werd bijgewoond door Daladier, den gouverneur-generaal van Algerië, en de residenten-generaal van Marokko en Tunis.

Tijdens een bijeenkomst werden plannen besproken voor het transport van troepen en uitrusting over de Middellandsche Zee ingeval van vijandelikheden in Europa, alsmede de middelen voor de bescherming van Marokko.

Ook de Straatsburg had gisteravond een bijeenkomst plaats van den Generaalen Staf, generaal Gamelin, en de civiele en militaire autoriteiten aldaar.

Zwitserland paraat!

Reuter seint uit Bern: Bij de opening van de zittingen van de beide Bonds-Kamers werd de verklaring voorgelezen, dat Zwitserland de integriteit van zijn gebied tot den laatsten druppel bloeds zal verdedigen.

Britsche eenheid hersteld.

Reuter seint uit Londen: Een opmerkelijke wijziging van de meening in parlementaire kringen heeft aan het einde der vorige week plaatsgevonden tengevolge van de rede, welke Chamberlain te Birmingham gehouden heeft. De oppositie is van meening gewijzigd.

Toen de premier hedenmiddag het Lagerhuis binnenging, sloten de leden van de beide oppositie-partijen zich aan bij de toejuichingen van zijn aanhangers.

Onder de leden van alle partijen ontwikkelt zich de algemeene meening, dat de tijd voor het land gekomen is om een krachtige houding aan te nemen. Het is zeker, dat iedere actie in die richting den steun heeft van de oppositie zoowel als van de leden der regering.

Er zijn nog geen aanwijzingen betreffende een coalitie tusschen de Labour Party en de regering, doch er is thans minder neiging onder de oppositie om te zeggen, dat Chamberlain moet gaan.

Vereenigde Staten.

Reuter seint uit Washington: Men gelooft niet, dat de regering, ermede zal instemmen om actief deel te nemen aan een conferentie der vredelievende landen. De bijdrage welke de regering hoopt te doen is economische en morele steun. Men is hier niet geporteerd voor deelname aan een buitenlandschen oorlog door het zenden van legers naar het buitenland.

Algemeene goedkeuring is uitgesproken ten aanzien van Engeland's krachtige maatregelen om een vredesfront in Europa te consolideeren en in het bijzonder ten aanzien van de toenadering tot Rusland.

Het State Department maakte bekend, dat de Amerikaanse legatie te Praag zal worden gesloten. De ambassadeur is teruggeroepen.

Voornaamste Nieuws.

De democratische grootmachten zien het dreigende oorlogsgevaar moedig onder de oogen en nemen alle denkbare voorzorgsmaatregelen. Overal in Europa rust men zich gelijktijdig ten oorlog uit.

Engeland zoekt toenadering tot Rusland: Lord Halifax en Maisky bespraken de situatie openhartig.

In Groot-Britannië heeft alle oppositie plaatsgemaakt voor een volmaakte eenheid. Bij het betreden van het Lagerhuis werd Chamberlain door alle opposanten hartelijk toegejuicht.

De Fransche generale staf is door de regering ingeschakeld.

Australië zegt Engeland den meest volledigen steun toe.

Lord Halifax onthulde in het Hoogerhuis, dat Hitler op 15 Maart een ultimatum onder bedreiging met geweld aan de Tsjechische regering heeft doen overhandigen.

Fransche troepen bezetten de strategische punten van Damascus.

WEGENCOMMISSIE GEïNSTALLEERD.

Orienteerende besprekingen.

Gisteren is te Bandoeng geïnstalleerd de Wegencoïmissie, welke tot taak heeft om, rekening houdend met de bestaande en in de naaste toekomst te verwachten verkeersbehoeften, alsmede met de defensiebelangen, de Regeering van advies te dienen nopens de wenschelijk te achten verbetering van het wegenstelsel op Java en Madoera.

Op uitnodiging van de Regeering geschiedde de installatie door den directeur van Verkeer en Waterstaat, die een rede uitsprak, welke werd beantwoord door den voorzitter der Commissie, ir. M. Valkenburg, hoofd der Afdeling Waterstaat van het Departement van Verkeer en Waterstaat.

De eerste vergadering der Commissie nam vervolgens een aanvang voor een oriënteerende bespreking.

HET „DE HOOG”-LAND.

Nog geen uitwerking van plannen.

In aansluiting op hetgeen wij indertijd gemeld hebben omtrent de plannen om in het Noordelijk deel van de Giësting-kolonisatie-terreinen een anderen opzet en werkmethode in te richten voor de kolonisten, die zich daar mettertijd zullen vestigen, vernemen wij, dat de Kolonisatie-raad reeds de principieele toezegging van het Kolonisatie-comité van het I. E. V. verkregen heeft.

De uitwerking van de plannen en aanvragen van gegadigden voor dit nieuwe terrein zijn echter nog niet ontvangen.

ULTIMATUM METAALBEWERKERS.

Tot heden opgeschort.

Aneta-A. N. P. seint uit Amsterdam, dat de metaalbewerkeren-bonden besloten hebben een ultimatum te stellen in verband met de loonen bij Wilton-Feyenoord, Rotterdamse Droogdok Mij. en P. Smit j.

Na een uitnodiging van den Rijksembiddelaar voor een bespreking op heden, 21 Maart, werd besloten het ultimatum op te schorten tot de bespreking zal hebben plaatsgehad.

DR. F. H. VISMAN IN HOLLAND.

Aneta-A. N. P. seint uit Schiphol, dat dr. F. H. Visman gisteren met de „Reiger” is aangekomen. De Edeleer kon geen vrijheid vinden op de vragen betreffende Indische aangelegenheden in te gaan. Dr. Visman keert op 8 Juni per K. L. M.-vliegtuig naar Indië terug.

Roofdieren in de Natuur.

(Aangeboden.)

Van huis uit Concurrenten van den Mensch.

AMERIKAANSCH PARKEN.

Selectie onder herten.

De heer A. J. M. Ledeboer schrijft ons:

In uw blad van 7 dezer tref ik een ingezonden stuk aan van mr. Look-Out, die zeer terecht zijn naam verbergt om allerlei insinuaties tegen mij het publiek voor te houden, helaas zichzelf daarmee meer schadelend dan ondergeteekende.

Laat ik eerst iets zeggen omtrent Natuurbescherming in het algemeen. Het mooie streven daarin liggend, dateert eerst van de laatste tientallen jaren, en het is dus niet te verwonderen dat men dienaangaande nog weinig ondervinding van de consequenties heeft.

Den groot kwaad in de Natuur zijn de roofdieren, meer voor de andere dieren des wouds dan wel voor den mensch. Van huis uit waren die roofdieren de concurrenten van den mensch, vooral in den tijd toen onze voorouders nog uitsluitend leefden van de jaagt.

De roofdieren voedden zich met het wild, dat wij ook als voedsel noodig hadden. Wij zijn in hun plaats getreden, doch hebben ons niet tijdig tevreden gesteld met het overschot van den wildstand, doch hebben ook hier en daar den feitelijken voorraad opgepeuzeld.

In de meeste beschaafde landen heeft men zich later, het nut van een ruimen wildstand economisch zoowel als uit een oogpunt van volksvoeding. Men heeft bepalingen getroffen die de atavistische jagersneigingen van den mensch, zoowel als het nut tegemoet traden, en daarbij eveneens het wild gespaard.

In een artikel als dit moet men helaas wat beknopt zijn, en is het moeilijk zodoende voor den leek geheel duidelijk te schrijven. Later heeft de heer Look-Out een artikel en alles willen beschrijven, dat slechts wel mooi, doch is niet geheel en al juist. Zonder ingrijpen van den mensch loopt men absoluut vast.

Het Kruger-Park.

In het Kruger Park in Zuid-Afrika kunnen de Game-waarden de overvloedige leeuwen niet meer baas, en roept men de hulp van jagers in; in Rhodesia zoekt men leeuwenjagers, al te veel negers worden er thans opgepeuzeld; in Duitschland liep men vast bij het beschermen van de vossen; alle hazen en vleugelwild werden opgevreten, nu haast men zich die roovers klein te krijgen.

In de Amerikaansche Parken hebben de leeuwen zich zóo talrijk vermenigvuldigd, dat een auto meer stil kan staan zonder er last van te ondervinden, zoodat ze nu in het groote moeten worden afgeschoten.

Roofdieren nemen, gezien hun grooter aantal jongen en hun meestal hooger en sneller toe dan de dieren waarvan ze leven, en men komt dus altijd voor een overvloed te staan. Dit nog slechts wat die roovers betreft. Dan is elk reservaat beperkt in oppervlakte, kan er dus slechts een beperkt aantal dieren leven, moet men bij overvloed dus ingrijpen en afschieten; kan men tevens nut van dat surplus hebben. Doet men dat niet, dan krijgt men Ueberhege, ziekte en plagen, zoals in Oedjoeng-Koelon.

Het is feitelijk, nutteloos tegenover iemand als deze schrijver, die alsmaar beweert zonder eenige kennis van zaken, en feiten noemt, die hij niet kent bij benadering, nog verder te gaan, doch ik wil eenige punten toch rechtzetten.

Zeventig jachtjaren.

Look here, mr. Look-Out, wijlen mijn bryer heeft op Bali, Java en Sumatra 30 jaren o.a. tijgers gejaagd, ondergeteekende ruim 40 jaren, zijn eramen 70 jachtjaren van een persoon. Sedert men nu per jaar twee tijgers, dan maakt dat 140 dieren, dus zijn honderd vellen van panthers en tijgers een prijsje, wat zijn 2 jagers per jaar? Daardoor

wordt de tijgerstock totaliter niet aangetast. Bovendien werd een heele reeks geschoten bij menschenlijken. Een van mijn verzameling tijgerschedels maakte 16 Inlanders en een Hollander af.

En dan durft hij te praten van selectie onder herten; dat kunnen we zelf wel. Doch bovendien inviteerde ik meermalen andere jagers, ook leden van het Ned. Indisch Jagersgenootschap, wat mij altijd een groote deceptie gaf. Afgelopen jaar iemand die een bok een stang afschoot, driemaal zonder succes naschoot, daarna een driejarigen toekomstbok neerpafte, een flink zwijn weidewond schoot, zoodat lever en darmen te vinden waren, en hij toch het dier niet kon bemachtigen. Prosit.

„Een houding aangenomen”. Laat iemand van de meer dan talrijke bezoekers bij ons eens schrijven dat hij niet beleefd, vriendelijk en voorkomend behandeld is; ik tart een ieder dat publiekelijk bekend te stellen. Ik heb in mijn bezit een zeer dikke portefeuille met bedankjes van bezoekers, komt U die eens inzien.

„Gratis ter beschikking gesteld logeergebouw”. Look here, mr. Look-Out, feitelijk verdient U een minder beschaafde afstrafing. Vroeger logeerde ieder bezoeker gratis bij den beheerder, die daarvoor f 6.— per persoon per dag mocht inboeken, en die ik dus privé betaalde. Door onbehoorlijk courantengeschrijf van onbehoorlijke outsiders als deze nietweter, ben ik daarmede opgehouden. Heeft meerdere duizenden gulden gekost.

Er is op toegelegd.

Thans is er het door hem bedoelde logeergebouw, waar ieder tegen de door hem gemaakte kosten kan verblijven. Die regeling hebben wij een jaar lang bijgehouden en te boek gesteld, want eventuele winst zou voor den belastingdienst moeten worden opgegeven; wij hebben gedurende dien tijd in totaal op de directe kosten goed f 30.— toegelegd, doch . . . daarbij geen rekening gehouden met een zeer matige rente van 5% van het kapitaal in dat gebouw geinvesteerd, en evenmin met afschrijving op inventaris ad 10%, wat zeer matig zou zijn. Welnu, die rente en afschrijving medegerekend, heeft elke gast mij ruim f 15.— per persoon per dag gekost.

Alleen iemand die daar boven niet is geweest, kan schrijven als Look-Out.

Het insinueren gaat al te ver, als de schrijver rept over de door mij aangeboden f 1.000.— voor het schieten van een rhinoceros; hij weet dit, dus kent de geschiedenis, en is dus laf om zich achter een schuilnaam te verbergen en valsch om het bezijden de waarheid voor te stellen.

Lezer, dit gaat om twee of drie van die dikhuizen, die geheel buiten het reservaat leefden, elk apart zonder eenige connectie vanwege afstand en tusschenliggende ondernemingen onderling, die dus gedoemd waren weggestroopt, of zonder dat iemand er ook daar iets aan had, en zonder dat ze zich konden vermenigvuldigen, te vergaan. Het Zoologisch Museum te Buitenzorg heeft er door den Conservator een laten schieten en opzetten en aldus nuttig gemaakt voor het mensdom. Nu was er nog een, mischien twee. Ik heb toen aangeboden er voor het Museum nog een te schieten, en gezien de werkelijk al te geringe toelage die dat Museum toetnaals van de Regèring kreeg, er f 1.000.— voor te betalen. Alles zou dus voor het Museum zijn, mijn geld; en de geheele dikhuud eveneens; en dat dier was dan nuttig voor de gemeenschap.

Om een badak.

Look here, mr. Look-Out, wat de directeur van dat Museum te Buitenzorg mij schrijft per 13 November 1934: — „Mocht U nog een badak voor het Museum willen schieten, dan zou het het beste zijn, dat U zich in verbinding stelde met de betrokken houtvesters van Bantam en van Garoet. Een huid en een compleet skelet zouden zeer welkom zijn, en ik acht het wel gemotiveerd een der exemplaren buiten het reservaat, die toch vroeg of laat gestroopt worden en vóór de instandhouding van de soort vermoedelijk toch niet meer kunnen dienen, te schieten, teneinde dit in Amerika te gelde te maken. Het daarvoor te krijgen bedrag zou dan in de eerste plaats kunnen dienen voor een betere bewaking van Oedjoeng-Koelon. Als U op dit plan zoudt willen ingaan, dan hoor ik dat nog gaarne van U.”

Ik voeg daaraan toe, dat een Amerikaan nooit f 300.000.— heeft geboden voor het neerleggen van een neushoorn, dat is volkomen juist, het was slechts f 30.000.— en uit bovenstaande aanhaling moge U blijken dat die dollars toch wel gewild waren voor bewaking.

Ik vraag: waar blijft mijn eigen faveure, daar ik duizend gulden plus de geheele dikhuud aan het Museum zou afstaan? Dat dan lantas de zaak aan een Amerikaan zou verschjchieren!

En nu, mr. Look-Out, look here, we zullen thans even het Baloeran-reservaat behandelen. In den jare onzes Heeren 1929 op den 25 Maart schreef ik een lang epistel aan den opperhoutvester van Bondowoso, zou dat gaarne in zijn geheel aanhalen, doch durf niet zooveel plaats te vragen, haal er dus slechts uit aan:

Geschiedt voor wild.

„Te meer daar de vroegere reserve Zuid-Banjoewangi, als zijnde irrigeerbaar, en voor de bevolkingscultuur geschikt, is komen te vervallen en grootendeels reeds ontgonnen is, zoude het ten zeerste aanbeveling verdienen, het als door de natuur daarvoor aangewezen terrein, namelijk het Baloeran-gebergte met omliggende Noord, Noord-Oost tot Oost gaande vlakten, met als grens de zee, West en Zuid-West de groote weg, definitief als wildreserve aan te wijzen. Dit terrein is bij uitstek geschikt voor wild, het bijzonder droge klimaat aldaar eveneens, en daar bovendien, behalve de rhinoceros sundanicus, alle op Java voorkomende wildsoorten er nog aanwezig zijn, daar tevens grond en klimaat en het ontbreken van irrigatiewater deze streek ook voor de zelfs minst beoievende Madoereesche landbouwers ongeschikt is, meen ik er bij U op te moeten aandringen daarvan een natuurmonument te maken.”

Ik heb nog meer te zeggen over dit punt, doch wil even vragen aan mr. Look-Out, mij een brief te laten lezen van welke instantie ook, van vroegeren datum dan de door mij aangehaalde, waarin een voorstel staat als het mijne, ik zal dan onmiddellijk erkennen dat die andere schrijver de eer toekomt, al is het mij niet om die eer te doen, mits men de reservaten maar instelt en . . . bewaakt; wel zie ik niet gaarne dat een ander zich toeëigent wat hem niet toekomt.

Ook voor Oedjoeng Koelon.

Dit geldt eveneens voor het reservaat Oedjoeng-Koelon. Laat Look-Out eens de moeite nemen in te zien mijn correspondentie in de jaren 1913 en 1914 tusschen dr. Koningsberger en ondergeteekende over het door mij voorgestelde Natuurmonument, dat eindelijk in 1921 werkelijkheid werd.

Van welke instantie ging dat uit, mr. Look-Out? Laat dan ook die instantie de kadavers van de bantengs aldaar op haar rekening nemen.

En ten slotte, als dan de Ned.-Indische Ver. tot Natuurbescherming de eer wil hebben reeds tien jaar geleden — ik wees er in mijn nota aan den Gouverneur-Generaal dd. 30 April 1937 eerst op — gewezen te hebben op een leerstoel voor Jacht en Natuurbescherming aan de Landbouw-Hoogeschool te Wageningen, dan heeft die aanwijzing toch al tien jaren geen gehoor gehad.

BINNENLAND.

HET I. E. V.

Vergadering te Tandjoengkarang.

De I. E. V.-afdeeling van Tandjoengkarang hield Zondag 19 Maart jl. een vergadering, voornamelijk ter herdenking van het verscheiden van Bondsvoorzitter De Hoog. De opkomst was zeer groot, ook van de zijde der dames.

De voorzitter der afdeeling hield een treffende rede, welke gevolgd werd door één minuut stilte. Het portret van den overledene, versierd met een rouwlint en bloemen, prijkte aan den achterwand van de vergaderzaal.

Verder werd op de vergadering besproken de afvaardiging naar het a. s. I. E. V.-congres.

Twee afgevaardigden zullen zich daaraan begeven.

Staan de vergadering werd een collecte gehouden voor een monument op het graf van den Bondsvoorzitter.

Na de rondvraag sloot de voorzitter, onder dankbetuiging voor de groote opkomst, de vergadering.

DE SOESOEHOENAN.

Uit Jogja wordt gemeld:

Nader wordt vernomen dat de datum van de installatie van den Soesoehoenan, aangezien zij afhankelijk is van vele factoren, nog niet definitief is vastgesteld.

DE EMIGRATIE.

Uit Madion wordt gemeld dat gistermorgen 1500 emigranten voor de Lampongs uit de residentie Madion met een extra-trein zijn vertrokken.

Persstemmen.

Lachende derde.

Onder dezen titel schrijft de Loc. onder meer:

Als er één reactie is, die Duitschland zood niet tot inkeer dan toch tot nadenken kan stemmen, dan de Japansche. Want er gaat in de Japansche pers een jubelende juichkreet op, nu de Duitschdaad het aarzelend groeiend gevoel van behaaglijkheid met één slag heeft te niet gedaan. Enkele korte citaten mogen dit illustreeren:

Asahi Shimbun: „De rust, die in Europa begon te heerschen door het kalmeeren van den burgeroorlog in Spanje, heeft plaats gemaakt voor een nieuwen flare-up in Midden-Europa, die volslagen onmogelijk maakt eenige voorspelling te doen omtrent wat de toekomst thans voor Europa verborgen houdt.”

Hochi Shimbun: „Japan kan nog veel leeren van de door Hitler gevoerde politiek, die in twaalf maanden tijds tot een machtspositie in Midden-Europa voerde.”

Nichi Nichi Shimbun: „Wij zijn diep onder den indruk van de even tactvolle als succesvolle wijze, waarop Hitler het zelfbeschikkingsrecht der volken in toepassing brengt.”

Kokumin Shimbun: „De bestemming van Japan, Duitschland en Italië is, een hechter vriendschap op te bouwen. Er moet tusschen deze drie staten een militair verbond worden gesloten, om Duitschland te helpen zijn stootkracht in Oostelijke richting met succes toe te passen en Italië om het meesterschap over de Middellandsche Zee te veroveren.”

Hiermee kunnen wij wel volstaan, vindt de lezer ook niet? Er Rindt in de Japansche toelichtingen een ommekeer door, die zelfs door Deutsche open kunnen worden opgevangen en verstaan.

Als de reactie van de Westersche democratieën Duitschland niet tot rede brengen, levert wellicht de openhartigheid der Japansche pers daartoe een welkome bijdrage. Er bestaat voor hen geen groter genot dan de tweespalt in Europa uit vellige verte gade te slaan en dan te wakkeren. De twist kan niet hoog genoeg loopen: alle kracht die Europa zelf levert voor de eigen vernietiging, is winst voor een Japan, dat zich dan den weg vrij ziet naar een snel spel van even tactvolle als succesvolle toepassing van het zelfbeschikkingsrecht der volken in Oost-Asië. En dan zonder het in de geroemde Italië.

Er komt een moment dat de rol der beiden is uitgespeeld, en dat de Japansche, Engeland en Frankrijk sterk hebben vastgebonden aan een Europa-verbinding. Is dan niet de rest aan den lachende derde om op het tooneel der wereldpolitiek te verschijnen, vooral om de argeloosheid van Europeesche bondgenooten?

Het Nadeel

De studietoelagen in Nederland.

De heer Krugne richtte de volgende vraag aan de Regèring:

Volgens een bericht in het „Soerabaja Handelsblad” van 9 Maart 1939 (tweede blad) onder het hoofd „De Indische en het nadeel”, zou een vader, woonachtig in Nederlandsch-Indië, die een studietoelage uitkeert aan zijn zoon in Nederland, over dit bedrag inkomstenbelasting hier te betalen schuldig zijn en zou tevens de zoon in Nederland over hetzelfde bedrag te betalen landesche inkomstenbelasting worden aangeslagen.

Mocht een ander juist zijn, dan veroorzaakt steller zich tot de Regèring de vraag: te richten of zij deze dubbele belastingen niet op belastingvermindering, of verdedigen zucht, zou men, of zij het niet met het Opperbestuur omtrent de andere wettelijke aangelegenheid in overleg te treden en in afwachting van den uitslag van het overleg, voorloopig in Nederlandsch-Indië studietoelagen als hier bedoeld vrij te stellen van inkomstenbelasting.

MISSIEZEGELS.

Het eindresultaat van den verkoop der Missie-zegels is als volgt:

Van de 5 verschillende waarden (2, 5, 10, 25, 50 cent) werden verkocht: 362301, 199187, 204526, 314997, 196079 exemplaren,

waarvan in Nederland:

40613, 37279, 32954, 82232, 32186.

De bruto-opbrengst van den toeslag op deze zegels die aan het Centraal Missie Bureau ten goede kwam, is f. 20.282,64.

De begunstigde is zeer erkentelijk voor de van alle zijden ondervonden medewerking en waardeering.